

## Rána do palice - Kamelot

1. Slunko žhavý jak pec a k vodě daleko,  
v puse jak na Saháře a nikde žádnéj mrak,  
jsem línej a lezu jak pes, zpocený triko,  
jsem ve vlastní šťávě uvařenej knak.

R: Najednou vohrady pás brnkl mi do očí,  
já zahlídl' dům a džbán s vodou po vokraj,  
najednou chce se mi řvát, člověk se otočí,  
je to jak sen, spatřit jednou ráj.

2. Holka na zápraží a mně se zvednul tlak,  
je hezká a nahoře bez, vlasy na ramena,  
ta krása mě rychle složí, že letím do oblak,  
vědomí ztrácím, hlava je zasažená.

R:

3. Večerní chlad probudil mý tělo rozbitý,  
a žádnéj dům a žádnéj džbán a žádná krasavice,  
jen bahno, písek a jíl, oblaka vylitý,  
no kdo za to může, za ránu do palice,  
A E A E A E  
za ránu do palice, za ránu do palice, za ránu do palice ...